

Αθήνα, Σάββατο 19 Νοεμβρίου 2011

Σωματείο Υποστήριξης Διεμφυλικών

(Αρ. Αποφ. Πρωτ. 7646/2010).

<http://www.transgender-association.gr/>

transgender.support.association@gmail.com

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΔΙΕΜΦΥΛΙΚΩΝ.

*** ΟΜΙΛΙΑ: ΚΡΙΣΤΙ ΤΑΠΑΝΤΖΗ.**

Αγαπητές φίλες, αγαπητοί φίλοι,

Ένα θερμό καλωσόρισμα και από μένα εκ μέρους του Σωματείου Υποστήριξης Διεμφυλικών στην Παγκόσμια Ημέρα Μνήμης για όσα τρανς άτομα έχουν χάσει τη ζωή τους λόγω του παράλογου μίσους αλλά και της έλλειψης ανεκτικότητας που συντηρείται στην κοινωνία μας, κατά των τρανς ατόμων.

Με την αφορμή αυτή, στεκόμαστε απέναντι στα κρούσματα βίας, κατά των τρανς γυναικών και αντρών που βιώνουν οι τρανς ακόμη εν έτει 2011. Βίας φυσικής, αλλά και λεκτικής – βία συμπεριφοράς, την βία των αποκλεισμών.

Θα περίμενε κανείς ότι από το 1976 που το ομοφυλοφιλικό, λεσβιακό, αμφί και τρανς κίνημα, έκανε τα πρώτα του βήματα, έως σήμερα, 35 χρόνια μετά να έχουν γίνει πολλά, τόσο σε πολιτικό επίπεδο, όσο και στο επίπεδο της κοινωνίας. Η αλήθεια είναι ότι η κοινωνία έχει προχωρήσει με δειλά βήματα –δε μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι δεν έχουμε προχωρήσει– όμως, σε επίπεδο νομοθεσίας (πολιτικής δηλαδή), δεν έχει υπάρξει ούτε ένα νομοθέτημα, για την άρση των διακρίσεων και των αδικιών που υφίστανται τα τρανς άτομα.

Το Σωματείο μας, από τον Μάρτιο του 2010, που ξεκίνησε να δραστηριοποιείται, χάραξε τις γραμμές της ατζέντας του. Στο επίπεδο της άρσης των διακρίσεων στο χώρο της εργασίας και της παροχής αγαθών και υπηρεσιών, στο επίπεδο της ποινικοποίησης της ρητορικής μίσους για λόγους ταυτότητας και έκφρασης φύλου, στο επίπεδο της άρσης του αποκλεισμού των τρανς ατόμων από τον χώρο της ασφάλισης και της ιατρικής και φαρμακευτικής περίθαλψης και σε άλλους ακόμη τομείς που διαγράφουν την περιθωριοποίηση των τρανς ατόμων. Μιας περιθωριοποίησης που εν τη ουσία της συνιστά βία.

Υπήρξε συγκεκριμένες παρεμβάσεις μας προς το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, το Υπουργείο Εσωτερικών για την άρση όλων αυτών των παράλογων αποκλεισμών, οι απαντήσεις όμως που πήραμε ήταν σε άλλες φορές ανεπαρκείς, σε άλλες εντελώς απαράδεκτες. Ενώ όλοι οι

Διεθνείς Οργανισμοί και ο Ευρωπαϊός Επίτροπος για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, Χάμαρμπεργκ, με επισταμένο και αδιάλειπτο τρόπο τίθεται στο πλευρό της τρανς κοινότητας ζητώντας να αναφέρεται συγκεκριμένα και σαφώς η ταυτότητα κοινωνικού φύλου σε όλες τις νομοθεσίες κατά των διακρίσεων (στην εργασία, παροχή υπηρεσιών, αγαθών, στέγασης), ενώ ζητείται η λήψη μέτρων θετικής διάκρισης για την άρση των χρόνιων αδικιών κατά των τρανς ατόμων, η Πολιτεία, κωφεύει και δείχνει σε μεγάλο βαθμό αδιαφορία.

Δε θα αναφερθώ συγκεκριμένα στα σημεία αυτά, καθώς αυτά θα είναι αντικείμενο περισσότερο των ομιλιών της αυριανής ημέρας, όπου θα τεθεί με σαφήνεια από το Σωματείο μας, και τους άλλους ομιλητές που μας κάνουν την τιμή να βρίσκονται μαζί μας, τόσο ο απολογισμός των δράσεών μας και τα βήματα που έχουν γίνει σε συμβολικό αλλά και ουσιαστικό επίπεδο, αλλά περισσότερο θα σκιαγραφηθούν τα βήματα περαιτέρω.

Θα σταθώ περισσότερο σε μία ακόμη ουσιαστική παράμετρο, που κατά τη γνώμη μου, είναι ιδιαίτερα σημαντική, και άλλωστε αυτός είναι και ένας από τους σημαντικούς λόγους που βρισκόμαστε εδώ: είναι η αλληλεγγύη, τόσο στους κόλπους της ίδιας της τρανς κοινότητας, όσο και στην ευρύτερη ομοφυλοφιλική, λεσβιακή, αμφί και τρανς οικογένεια.

Από τον Μάρτιο του 2010, που δραστηριοποιείται το Σ.Υ.Δ., υπήρξαν μία σειρά δράσεων του Σωματείου, που εκεί που η Πολιτεία και οι αρμόδιες αρχές είναι ανύπαρκτες, το Σ.Υ.Δ. στο πλαίσιο της αλληλεγγύης έδωσε το στίγμα του προσπαθώντας να δημιουργήσει ένα πλέγμα αλληλοϋποστήριξης, με την υποστήριξη τρανς ατόμων στον τομέα της ιατρικής περίθαλψης και φροντίδας, στον τομέα της κάλυψης αναγκών στο πεδίο της φαρμακευτικής αρωγής, αλλά και της στήριξης τρανς ατόμων που βρίσκονται σε αδυναμία μέσω του ταμείου αλληλεγγύης μας.

Σημαντική ήταν –και εδώ οφείλουμε ένα ευχαριστώ- η στήριξη εκ μέρους της μη κυβερνητικής οργάνωσης Πράξις, που από τη πρώτη στιγμή της επαφής μας, στάθηκε αρωγός, προσφέροντας, ιατρική και φαρμακευτική υποστήριξη.

Σημαντική ήταν η αρωγή ανθρώπων που στάθηκαν κοντά μας, όταν τρία τρανς άτομα χρειάστηκαν φροντίδα όταν εγκαταλελειμμένα από οικείους τους βρέθηκαν σε νοσοκομείο μόνα τους. Οφείλουμε επίσης και σε αυτούς τους ανθρώπους, ένα μεγάλο ευχαριστώ. Και άλλες ακόμη περιπτώσεις που το ΣΥΔ μεσολάβησε ώστε τρανς άτομα, ακόμη και μη μέλη μας (γιατί δε μας ενδιαφέρει μόνο ο μικρόκοσμος των στενών μελών μας, αλλά η ευρεία τρανς κοινότητα), βρήκαν αρωγή μέσω του ταμείου αλληλεγγύης.

Έτσι λοιπόν, απέναντι σε μία Πολιτεία που κωφεύει, και σε μια κοινωνία που εν μέσω κρίσης έχει χάσει τον προσανατολισμό της, οφείλουμε και πρέπει να δημιουργήσουμε το δικό μας πλέγμα και δίκτυο αλληλεγγύης, προτάσσοντας τις δικές μας αξίες.

Οφείλουμε ως άνθρωποι και ως οργανώσεις, να βρεθούμε σε ένα τραπέζι συζήτησης, κατανοώντας ότι η τρανς κοινότητα βιώνει τους αποκλεισμούς και την περιθωριοποίηση σε μεγαλύτερο και πιο καίριο βαθμό απ' όλη την ομοφυλοφιλική, λεσβιακή, αμφί κοινότητα, και να χαράξουμε έναν δρόμο αλληλεγγύης.

Τα πολιτικά θέματα διεκδικήσεων είναι σημαντικά και φυσικά είναι προτεραιότητά μας, και δε θα μπορούσε να είναι διαφορετικά, ωστόσο όμως η βάση και η αρχή μας δεν μπορεί να είναι άλλη από την δημιουργία ενός πλαισίου ασφάλειας και αλληλοϋποστήριξης.

Σας ευχαριστούμε όλες και όλους που βρίσκεστε εδώ μαζί μας, όλες και όλους τους ομιλητές και ομιλήτριες. Εύχομαι οι δύο αυτές ημέρες, με εκκίνηση τη μνήμη για όλα τα τρανς άτομα που υπήρξαν θύματα παράλογης βίας, να είναι μία αρχή για τη δημιουργία ενός πλαισίου αλληλεγγύης.

Σας ευχαριστώ.

Κρίστι Ταπαντζή.

Μέλος του Δ.Σ. του Σωματείου Υποστήριξης Διεμφυλικών (Σ.Υ.Δ.)

[http://www.transgender-association.gr/
transgender.support.association@gmail.com](http://www.transgender-association.gr/transgender.support.association@gmail.com)